

Marjon
Hoffman

Floor gaat door!

met tekeningen van
Georgien Overwater

Uitgeverij Ploegsma
Amsterdam

Regel 1

Je moeder mag
niet elke avond je
kieren
klaarleggen als
het hele stomme
kieren zijn.

Regel 1

Mijn moeder komt mijn kamer binnen en legt kleren klaar voor de volgende dag. Dat doet ze bij Kees ook altijd. Vanachter mijn poppenhuis hou ik haar in de gaten. Ze pakt een hele stomme trui.

Ik kom achter het poppenhuis vandaan. ‘Die wil ik niet aan,’ zeg ik.

Mijn moeder zucht. Ze pakt een andere trui.

‘Nee, die is ook stom.’

Mijn moeder blijft geduldig. ‘Wat wil je dan aan, Floor?’ Ze maakt er niet eens meer ruzie over, omdat het elke dag zo gaat.

Ik loop naar de kast en bestudeer mijn kleren.

‘Leg maar op de stoel wat je aan wilt, dan ga ik nu naar Kees,’ zegt ze.

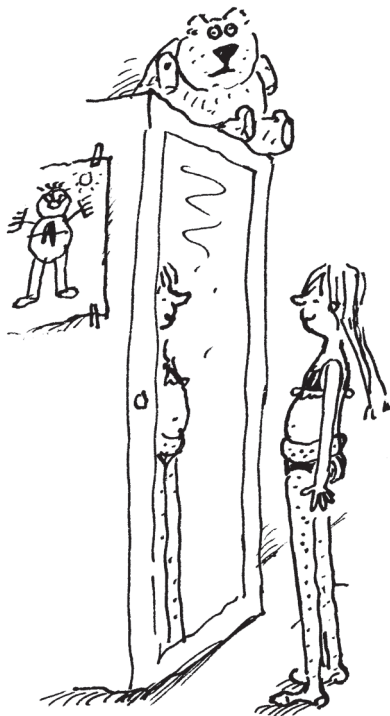
Dat is moeilijk kiezen als je zo veel kleren hebt!
Een jurk of een broek, of misschien iets anders...

Ik doe mijn roze laatjes open, daar ligt vast nog
wel iets leuks in. Tussen mijn wintersokken zie ik
een blauwe maillot. Ja, die is mooi, die ga ik
aantrekken! Ik gooi mijn kleren op de grond en sta
alleen in de maillot voor de spiegel. Mooi, dat is
alvast iets. Nu moet er nog iets bij.

Ik trek het tweede laatje open. Het zit zo vol dat
alles eruit moet om het goed te
kunnen zien. Ik kijk op de
grond en daar ligt hij, mijn
bikini uit Italië. Een roze met
een randje. Die gaat over de
maillot. Mooi hoor, de bikini
en de maillot staan leuk bij
elkaar.

Ik kijk verder in de
hangkast en pak er twee rokjes
uit, een Schots rokje en nog
een van ribfluweel. Ik pas ze
allebei en het Schotse rokje
staat het leukst.

Gauw trek ik de kleren
weer uit en ik leg ze netjes op

mijn stoel. De kleren die op de grond liggen, prop ik terug in de la. Ik probeer hem weer dicht te krijgen, maar het lukt niet. Dan maar openlaten.

‘Kees, Floor, tandenpoetsen!’ roept mijn moeder.

Ik pak mijn nachtpon onder mijn kussen vandaan en loop naar de badkamer. Kees staat er al. ‘Heb jij je kleren voor morgen ook zelf uitgezocht?’ vraag ik. Kees schudt zijn hoofd. ‘Ik wel,’ zeg ik pesterig.

Kees spuugt tandpasta over mijn hand.

‘Nou!’ gil ik.

Kees doet me na met een raar hoog stemmetje. ‘Nou!’ gilt hij.

Mijn moeder komt naar boven. Ze pakt Kees in zijn nekvel en begeleidt hem naar zijn kamer. ‘Jij ook naar bed en licht uit,’ zegt ze tegen mij.

Als ik in bed lig, komt ze me een nachtzoen geven. ‘Welterusten.’

‘Mam, ik heb mijn kleren op de stoel gelegd, hoor.’

‘Goed zo,’ zegt mijn moeder en ze trekt de deur achter zich dicht.

Ik lig nog even wakker en denk aan hoe trots mijn moeder is dat ik zelf mijn kleren bij elkaar gezocht heb. En wat zal ze morgen trots zijn als ze ziet hoe mooi ik heb gecombineerd!

De volgende dag kan ik niet wachten. Vandaag doe ik mijn mooie kleren aan! Ik sprint naar de stoel en trek zingend de maillot, de bikini en het Schotse rokje aan. Als ik in de spiegel kijk, staat het net zo mooi als gisteren, of misschien zelfs wel mooier.

Ik loop de trap af en ga aan de keukentafel zitten. Ik ben vandaag de eerste, en er staat nog geen ontbijt. Buiten sneeuwt het. Ik heb het niet koud, want ik heb tenslotte een maillot aan, én een Schotse rok. En dat bikinitopje, daar gaat straks een dikke winterjas overheen, dus het kan best.

Ik hoor voetstappen op de trap. Aan het gestamp te horen is het Kees. Als hij de keuken binnenkomt, lacht hij me uit. ‘Wat heb jij nou aan?’

Ik haal mijn schouders op. ‘Nou, het is toevallig hartstikke mode en trouwens, van mama mocht het.’

Kees kijkt mij ongelovig aan. Opnieuw hoor ik de trap, en even later komen mijn ouders de keuken binnen.

Mijn vader wijst naar mij en lacht. Mijn moeder kan er niet om lachen.

‘Mooi hè?’ probeer ik, maar mijn moeder loopt met grote stappen naar boven. Ik kijk naar Kees en naar mijn vader. Maar die dekken de tafel en negeren me.

Als mijn moeder weer beneden komt, zitten wij al te ontbijten. Ze kijkt nog steeds een beetje boos. ‘Floor, je kleren liggen klaar, ga je omkleden,’ zegt ze.

Boven ligt de lelijke trui weer klaar. En een spijkerbroek en sokken.

Ik trek mijn mooie maillot uit en het rokje ook, maar het bikinitopje hou ik stiekem aan. Onder mijn kleren.

Regel 2

Soms mag je best
zeggen dat je geen
broer hebt
als je er wel
een hebt.

Regel 2

Margreet en ik zijn in Margreets tuin aan het spelen. Haar kleine zusje Sanne is er ook bij, die zit nog op de kleuterschool. Sanne speelt met een pop.

‘Wat heeft je zusje een leuke jurk aan,’ zeg ik.

Margreet lacht trots. ‘Die heb ik zelf ook. Mama heeft er twee gemaakt, voor op de schoolfoto van vrijdag.’

Ik schrik er een beetje van. Dat was ik helemaal vergeten!

Als de schoolfotograaf komt, maakt hij ook altijd een foto met je broer of zus. Die van vorig jaar heeft mama opgehangen. Ik sta er heel leuk op, maar Kees heeft één oog dicht en één oog open.

Margreet en ik spelen verder, maar ik blijf een beetje jaloers aan de foto denken die Margreet straks krijgt. Samen met haar schattige zusje in die mooie jurken...

Thuis ren ik meteen naar mijn kamer. Ik zoek tussen mijn kleren in de kast.

Mijn moeder ziet het. ‘Wat zoek je, schat?’ vraagt ze.

‘Ik zoek een mooie jurk voor de schoolfoto van vrijdag.’

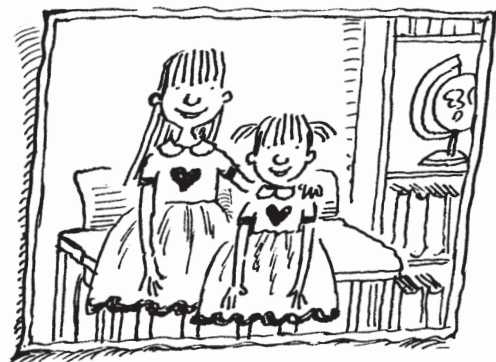
Mijn moeder heeft een goede bui, ze denkt met me mee: ‘Waarom doe je die jurk niet aan die je ook aanhad op de bruiloft van José?’ vraagt ze.

Wat een goed idee! Die jurk is prachtig, ik denk nog wel mooier dan die van Margreet!

Mijn moeder pakt hem uit haar eigen kast. Daar bewaart ze alle mooie kleren.

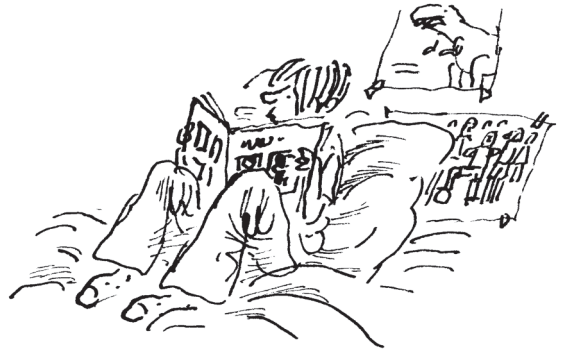
Ik denk alvast aan morgen: wat zal ik mooi zijn in die blauwsatijnen jurk! Dit wordt m’n allermooiste schoolfoto. Maar, o nee! Ik moet natuurlijk ook weer met mijn broer op de foto! Het beeld van Margreet met haar schattige zus in twee dezelfde jurkjes spookt nog steeds door mijn hoofd.

Kees zit in zijn kamer strips te lezen. ‘Wat doe jij vrijdag aan?’ vraag ik. Kees kijkt vragend op. ‘Voor de

schoolfoto?’ ga ik verder.

Hij haalt zijn schouders op. ‘Weet ik veel, hoezo?’

Ik probeer heel serieus te kijken en bedenk ter plekke een list. ‘Nou, er is namelijk een wedstrijd, welke broer en zus er het mooist op de foto staan...’

Kees raakt iets geïnteresseerder. ‘Wat kun je dan winnen?’ vraagt hij.

Ik denk na over een prijs die Kees de moeite waard zal vinden. ‘Eh, een zak chips,’ verzin ik.

‘Ik zie wel,’ zegt Kees en hij duikt weer in zijn stripboek.

Vrijdag is het dan zover. Ik sta onder aan de trap op Kees te wachten.

Als hij eraan komt, zie ik dat hij zijn best heeft gedaan. Zijn haren kleven in een scheiding op zijn hoofd en hij heeft warempel een overhemd aantrokken. Ik kan mijn ogen niet geloven: is dat mijn broer die ik daar zie?

‘Kom maar op met die chips!’ zegt hij zelfverzekerd.

Voor het eerst in mijn leven ben ik trots op hem.
Samen lopen we naar school.

Margreet en Sanne staan al op het plein, in de
mooie zelfgemaakte jurkjes.

‘Tjee, wat zien jullie er netjes
uit, zeg!’ roept Margreet.

Maar vóór ik wat kan zeggen,
begint Kees: ‘Voor de wedstrijd
natuurlijk, waarom denk je dat
ik anders zo’n apenpakkie
aantrek?’

‘Eh,’ probeer ik erdoorheen te
komen, ‘je weet wel, die ene
wedstrijd.’

Kees kijkt me
woedend aan, hij
ziet aan mijn gezicht dat ik gelogen
heb. Hard grijpt hij mijn arm beet.
‘Jij zorgt dat ik die chips krijg!’
sist hij. Dan haalt hij zijn
overhemd uit zijn broek, haalt
zijn handen door zijn haar en
loopt naar binnen.

Bij de fotograaf lach ik op
mijn allermooist in mijn mooie

jurk. De fotograaf lacht ook heel aardig terug.

‘Heb jij nog een broertje of zusje, voor de foto?’
vraagt hij.

Ik schud nee. Vandaag is Kees mijn broer niet
meer!